

EBA/GL/2022/11

2022. szeptember 26.

Iránymutatások

---

az átruházhatóságról az átruházási
stratégiákra vonatkozó szanálhatósági
értékelés kiegészítése céljából

1. Megfelelési és beszámolási kötelezettségek

Az iránymutatások jogállása

1. Az e dokumentumban szereplő iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet¹ 16. cikkének rendelkezéseivel összhangban adták ki. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak.
2. Az iránymutatások rögzítik az Európai Bankhatóság (a továbbiakban: EBH) álláspontját azzal kapcsolatban, hogy mi a megfelelő felügyeleti gyakorlat a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerében, és miként kell alkalmazni az uniós jogot egy adott területen belül. Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikkének 2. pontjában meghatározott, az iránymutatások hatálya alá tartozó, hatáskörrel rendelkező hatóságok azzal tesznek eleget az iránymutatásoknak, hogy megfelelően beépítik azokat saját gyakorlataikba (pl. saját jogi keretrendszerük vagy felügyeleti folyamataik módosítása által), beleértve azokat az eseteket is, amikor az iránymutatások elsősorban intézményekre vonatkoznak.

Jelentéstételi követelmények

3. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében az egyes hatáskörrel rendelkező hatóságok 2023.03.09-ig kötelesek értesíteni az EBH-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, és ha nem, akkor tájékoztatniuk kell az EBH-t a meg nem felelés indokairól. Amennyiben a fenti határidőig ilyen értesítés nem érkezik, az EBH úgy tekinti, hogy a szóban forgó, hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az iránymutatásoknak. Az értesítéseket „EBA/GL/2022/11” hivatkozással az EBH honlapján elérhető formanyomtatványon kell megküldeni. Az értesítéseket olyan személyek nyújthatják be, akik megfelelő felhatalmazással rendelkeznek arra, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságuk nevében nyilatkozzanak annak megfeleléséről. A megfeleléssel kapcsolatban bekövetkező bármely változást szintén be kell jelenteni az EBH-nak.
4. Az értesítéseket a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban közzéteszik az EBH honlapján.

---

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

2. Tárgy, alkalmazási kör és fogalommeghatározások

Tárgy

1. Ezek az iránymutatások a 2014/59/EU irányelv² 10. cikkének (5) bekezdésére és 11. cikkének (1) bekezdésére tekintettel meghatározzák azokat az intézkedéseket, amelyeket az intézményeknek és a szanálási hatóságoknak meg kell hozniuk az intézmények – köztük az 1. cikk (1) bekezdésében említett szervezetek („intézmények”), csoportok vagy szanálás alá vonható csoportok – szanálhatóságának javítása érdekében az említett irányelv 15. és 16. cikke szerinti szanálhatósági értékelés keretében, különösen akkor, ha a szanálási stratégiában előírják az átruházási eszközöket.
2. Ezeket az iránymutatásokat az intézmények és szanálási hatóságok számára készült, a 2014/59/EU irányelv 15. és 16. cikke szerinti szanálhatóság javításáról szóló, 2022. január 13-i 2022/1 iránymutatással együtt kell értelmezni („az EBH szanálhatósági iránymutatásai”).

Alkalmazási kör

3. Ezek az iránymutatások akkor alkalmazandók, ha egy adott átruházási eszköz az előnyben részesített szanálási stratégia részét képezi. A szanálási hatóságok azonban dönthetnek úgy, hogy ezen iránymutatásoknak a szanálási eszközre vonatkozó részeit (pl. az átruházási stratégiákat) alkalmazzák azokra az intézményekre, amelyek tervezett, előnyben részesített szanálási stratégiája nem támaszkodik ezekre az eszközökre, hanem például az (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet³ 22. cikk 1. albekezdés 2. pontjának e) alpontjában említettek szerint csak variáns stratégiaként veszik figyelembe az átruházási eszközöket.
4. Ezek az iránymutatások nem alkalmazandók azokra az intézményekre, amelyekre a 2014/59/EU irányelv 4. cikkével összhangban egyszerűsített szanálási tervezési kötelezettségek vonatkoznak.

---

² Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

³ A Bizottság (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. március 23.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a helyreállítási tervek, szanálási tervek és csoportszintű szanálási tervek tartalmát, az illetékes hatóság által a helyreállítási tervek és csoportszintű helyreállítási tervek tekintetében értékelendő minimumkövetelményeket, a csoporton belüli pénzügyi támogatás feltételeit, a független értékelőkre vonatkozó követelményeket, a leírási és átalakítási hatáskörök szerződéses elismerését, az értesítési követelmények és a felfüggesztésre vonatkozó közlemény eljárásait és tartalmát, valamint a szanálási kollégiumok operatív működését meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 184, 2016.7.8., 1. o.).

5. A szanálási stratégia megváltozása esetén, különösen, ha az előnyben részesített szanálási stratégiába új elemként felvesznek egy átruházási eszközt, ezeket az iránymutatásokat a lehető leggyorsabban, de legkésőbb az új szanálási stratégiát tartalmazó szanálási terv jóváhagyásától számított 3 éven belül teljeskörűen alkalmazni kell.
6. A szanálási hatóságok dönthetnek úgy, hogy ezeket az iránymutatásokat részben vagy egészben alkalmazzák a szanálási tervezés tekintetében egyszerűsített kötelezettségek hatálya alá tartozó intézményekre vagy azokra az intézményekre, amelyek szanálási terve előírja, hogy az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban rendes fizetéseketelenségi eljárás szerint kell felszámolni őket.
7. Azon intézmények esetében, amelyek nem képezik részét egy, a 2013/36/EU irányelv⁴ 111. és 112. cikke szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó csoportnak, ezen iránymutatás egyedi szinten alkalmazandó.
8. A 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó csoport részét képező intézmények esetében ezek az iránymutatások a szanálás alá vonható csoport egészére (vagyis a szanálás alá vonható szervezetekre és leányvállalataikra) alkalmazandók.

Címzettek

9. Ezen iránymutatás címzettjei az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke 2. pontjának v. alpontjában meghatározott szanálási hatóságok („szanálási hatóságok”) és az 1093/2010/EU rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott, a 2014/59/EU irányelv hatálya alá tartozó szervezetnek minősülő pénzügyi intézmények („intézmények”).

Fogalommeghatározások

- Eltérő rendelkezés hiányában a 2014/59/EU irányelvben és az EBH szanálhatósági iránymutatásaiban használt és meghatározott fogalmak ezekben az iránymutatásokban is az ott használt jelentéssel bírnak.
- Ezen iránymutatások alkalmazásában az „átruházási stratégiák vagy eszközök”: a 2014/59/EU irányelv 38. cikke szerinti (vagy részesedés-, vagy eszközátadási ügyleten keresztül megvalósuló) vagyonértékesítési eszköz („SoB”), a 2014/59/EU irányelv 40. cikke szerinti áthidaló intézményi eszköz (más néven zárt körű hitelezői feltőkésítés) („BI”) és a 2014/59/EU irányelv 42. cikke szerinti eszközelkülönítési eszköz („AST”).

---

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

3. Végrehajtás

Az alkalmazás időpontja

Ezek az iránymutatások **2024. január 1-jétől** alkalmazandók.

4. Az átruházás hatókörének meghatározása

---

10. A szanalási hatóságoknak meg kell állapítaniuk az átruházandó szervezet vagy szervezetek, üzletágak, továbbá eszközökből, jogokból és/vagy kötelezettségekből álló portfóliók („az átruházás hatóköre”) meghatározására szolgáló módszertant, mivel ez a szanalás időpontjában a szanalási hatóságok felelőssége marad.
11. A szanalási tervezési szakaszban az intézményeknek képesnek kell lenniük arra, hogy javaslatot tegyenek az átruházás 10. bekezdésben meghatározott hatókörére. Ennek érdekében, a szanalási tervben leírtak szerinti átruházási stratégia vagy eszköz hitelességének és megvalósíthatóságának javítása céljából az intézményeknek azonosítaniuk kell az esetleges akadályokat és javaslatokat kell tenniük a lehetséges fejlesztésekre; emellett képesnek kell lenniük arra, hogy javaslatot tegyenek az átruházás alternatív hatókörére, illetve módosításokat fűzzenek ahhoz.
12. Az intézményeknek képesnek kell lenniük arra, hogy a szanalási hatóság felkérésére:
  - a) a 2014/59/EU irányelv 11. cikkével összhangban, a szanalási hatóság iránymutatása alapján azonosítsák és elkülönítsék a szanalási hatóságok által meghatározott átruházási hatókör elemeit; és
  - b) a szanalási hatóságok által a 2014/59/EU irányelv 10. cikkének (3) bekezdésével, 10. cikke (7) bekezdésének j) pontjával és 12. cikkének (3) bekezdésével összhangban közölt különböző forgatókönyvek szerint teszteljék az átruházás hatókörének alkalmazhatóságát.
13. A szanalási hatóságoknak, amikor a 2014/59/EU irányelv 10. cikkének (3) bekezdésével, 10. cikke (7) bekezdésének j) pontjával és 12. cikke (3) bekezdésének b) pontjával összhangban a szanalási tervekben rögzítik az átruházási hatókör meghatározásának módszertanát, figyelembe kell venniük a következőket:
  - a. az eszközök céljai (az intézmény számára meghatározott szanalási stratégia szerint) és az intézmények tevékenységei. Végző soron az átruházás alapvető hatóköre olyan eszközökből, jogokból és/vagy kötelezettségekből áll, amelyek átruházása elengedhetetlen vagy kritikus fontosságú a szanalási céloknak, a szabályozásból eredő kötelezettségeknek (beleértve a 2014/59/EU irányelv 44. cikke szerinti védett kötelezettségeket vagy a 2014/59/EU irányelv 73. cikke szerinti kötelezettségeket) és az eszközök céljainak való megfeleléshez („az átruházás hatókörének első rétege”), továbbá ennek meghatározása meg kell, hogy feleljen az alábbi 4.1. szakaszban tovább pontosított kritériumok listájának;
  - b. az intézményen belüli kapcsolódási pontok. Az előző a) pontra is figyelemmel azokat a kapcsolódási pontokat, amelyek időigényes és költséges erőfeszítések nélkül vagy jogi

korlátozások miatt (beleértve a 2014/59/EU irányelv 76–80. cikkében meghatározott védintézkedéseket is) nem szüntethetők meg, az alábbi 4.2. szakasznak megfelelően be kell építeni az átruházás hatókörébe („az átruházás hatókörének második rétege”).

14. Az intézményeknek jelezniük kell a szanalási hatóságok felé az átruházhatóság akadályait, miközben meghatározzák az átruházás hatókörét az eszközeik, jogaik és/vagy kötelezettségeik tekintetében, továbbá javaslatot kell tenniük a lehetséges mérséklő intézkedésekre és a megoldásokra. Az intézményeknek törekedniük kell arra, hogy idővel csökkentsék ezeket az akadályokat. Az átruházás akadályainak értékelése során a 4.3. szakasszal összhangban különös figyelmet kell fordítani a határokön átnyúló kérdésekre.
15. Az átruházási hatáskör meghatározására szolgáló módszertan megállapítása során és a szanalási célokat a lehető legjobban megvalósító szanalási stratégia kidolgozása céljából a szanalási hatóságoknak fontolóra kell venniük a hatókör különböző egységekre történő felosztásának lehetőségét, hogy felkészüljenek a különböző forgatókönyvekre, gondoskodjanak az átruházási eszközök kombinálásáról, valamint lehetővé tegyék az ugyanazon szanalási eszköz keretében vagy több átvevő fél részére történő különböző, egymást követő átruházásokat és kombinációkat, amikre esetlegesen szükség lehet.

4.1 Az egyes átruházási eszközökkel kapcsolatos egyedi megfontolások

4.1.1 Vagyonértékesítési eszköz (SoB)

16. Ha a szanalási stratégia tartalmazza az SoB eszközt, a szanalási hatóságoknak a szanalási tervezés részeként értékelniük kell az eszközök és részesedések átadásával kapcsolatos ügyletek⁵ végrehajtási kockázatát, és a 10–15. bekezdéssel összhangban a szanalási célokat legjobban megvalósító, a legkisebb beavatkozással járó ügyletet kell fontolóra venniük.
17. Részesedések átadása esetén az intézményeknek elemezniük kell, hogy az átruházás hatóköre hogyan vonzza a piaci érdeklődést, mivel a cél az, hogy a lehetséges mértékig maximalizálják az átruházás hatókörére vonatkozó eladási árat, figyelembe véve a helyreállítási tervezési munkát, az összehasonlítható ügyleteket, az értékelési referenciákat vagy a piaci trendeket. Az intézmények ezt követően közlik az elemzés eredményét a szanalási hatóságokkal, hogy azok figyelembe vehessék azt a szanalási tervezés keretében végzett átruházhatósági értékelésükben. Ez az értékelés – amennyiben rendelkezésre áll – figyelembe veszi a tevékenységeket, az üzleti modellt, a pénzügyi teljesítményt, az ügyfélkapcsolatokat, az értékesítési csatornákat és az átruházás hatókörének földrajzi megoszlását.

---

⁵ A részesedések átadása azt jelenti, hogy a (2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 61. pontjában meghatározott) tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat átruházzák (a 2014/59/EU irányelv 63. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározottak szerint) egy (a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 80. pontjában meghatározott) átvevő félre, míg az eszközügyletek eszközök, jogok és/vagy kötelezettségek átruházása (a 2014/59/EU irányelv 63. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározottak szerint) egy (a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 80. pontjában meghatározott) átvevő félre.

18. Az eszközügyletek esetében az intézményeknek elemezniük kell, hogy az átruházás hatóköre milyen mértékben vonzza a piaci érdeklődést, figyelembe véve azokat a további tételeket, amelyek vonzóbbá tennék ezt a kört a vevő számára, beleértve a készpénzt, az egyéb likvid eszközöket és a teljesítő hiteleket. Az intézmények ezt követően közlik az elemzés eredményét a szanalási hatóságokkal, hogy azok figyelembe vehessék azt a szanalási tervezés keretében végzett átruházhatósági értékelésükben.
19. Ezen iránymutatások 11. bekezdésével összhangban az intézményeknek elő kell segíteniük a rendelkezésre álló lehetőségek azonosítását, az átruházás hatóköre meghatározásának pontosítása kapcsán, az átruházás végrehajtásának megkönnyítése érdekében. Az intézményeknek különösen azt kell mérlegelniük, hogy a szanalás során a végrehajtási kockázatok csökkentése érdekében nem lehetne-e egyszerűsíteni az átruházás hatókörét. Az átruházás sikerének maximalizálása érdekében az intézményeknek fontolóra kell venniük az átruházás hatókörének meghatározására alkalmazandó lehetőségeket is, mint például az eszközportfólióra vonatkozó garanciákat (a 2014/59/EU irányelv 101. cikke (1) bekezdésének a) pontja) vagy egyes nem kívánt eszközök, jogok és/vagy kötelezettségek „leválasztását”, amelyek nem szükségesek a kritikus funkciók és/vagy fő üzletágak folytonosságához, kihasználva az átruházási hatókör egységeinek a 21. bekezdés szerinti azonosítását.
20. Az intézmények azt is elemezniük kell, hogy a piac képes-e befogadni az átruházás hatókörébe tartozó elemeket, felmérve a megfelelő forrásokkal rendelkező harmadik fél befektetők meglétét, a többlettőkével és/vagy megfelelő piaci hozzáféréssel rendelkező hitelintézetek esetében a korábbi integrációs tapasztalatokat, valamint a verseny és a stratégiai megfontolások szempontjából meglévő alkalmasságot. Az intézmények ezt követően közlik az elemzés eredményét a szanalási hatóságokkal.
21. A szanalási hatóságoknak a fenti iránymutatások 18. és 25. bekezdésében ismertetett gyakorlatra támaszkodva mérlegelniük kell, hogy az érintett piacok, azok felvevőképessége vagy a tevékenységek földrajzi eloszlása alapján különböző potenciális vevők szóba jöhetnek-e az átruházás hatókörének különböző részei esetében annak érdekében, hogy maximalizálják az átruházási stratégia sikerének esélyeit, és támogassák a szanalhatóságot. Szükség esetén a 2014/59/EU irányelv 39. cikkének (1) bekezdésével összhangban a szanalási hatóságoknak fontolóra kell venniük az átruházás hatókörének egységekre történő felosztását annak érdekében, hogy a szanalási stratégiát jobban hozzáigazítsák a szanalás előre nem látható körülményeihez és a tesztelendő különböző lehetséges forgatókönyvekhez.
22. A lehetséges mértékig és a szanalhatóság további javítása érdekében az intézményeknek elemezniük kell, hogy az intézmény üzleti tevékenységének fejlődésével és a gazdasági körülmények változásával hogyan módosulhat a hatókör, és ezen elemzés eredményét közölniük kell a szanalási hatóságokkal. A strukturális változásokat és a kiszámítható hatásokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venni. Figyelembe szükséges venni legalább azt, hogy a helyreállítási lehetőségek ezen iránymutatások fenti 13a), 19. és 20. bekezdése alapján milyen hatást gyakorolnak az alapvető átruházási hatókörbe (első réteg) tartozó eszközökre, jogokra és/vagy kötelezettségekre.

4.1.2 Áthidaló intézmény (BI)

23. A szanalási hatóságoknak az alapul vett forgatókönyvre tekintettel mérlegelniük kell a BI célkitűzéseit és exit stratégiáját, amikor meghatározzák a BI-re átruházandó kör meghatározásának módszertanát, figyelemmel ezen iránymutatások 10.–13. bekezdésére. Különösen az alapvető átruházási hatókört (első réteg) lehet eltérően meghatározni, ha a BI-t az intézményen belül az előírt elkülönítés további végrehajtása, illetve a 2014/59/EU irányelv 40. cikkének (1) bekezdésével összhangban a szanalás alá vont különböző intézmények eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek összegyűjtése céljából hozzák létre, vagy ha a BI-t a 2014/59/EU irányelv 41. cikkének (2) bekezdésével összhangban egészben vagy részeiben értékesíteni kívánják.
24. Az intézményeknek támogatniuk kell a szanalási hatóságokat azáltal, hogy (ezen iránymutatások 12b. és 15. bekezdése alapján) vizsgálják az átruházási hatókör meghatározásának alkalmazhatóságát, támogatják a végrehajtási kockázatok értékelését, tanácsot adnak az átruházás hatókörének lehetséges bővítésével kapcsolatban, valamint értékelik az átruházás hatókörének befogadásával kapcsolatos piaci igényt és kapacitást. Ez hozzájárul ahhoz, hogy a szanalási hatóságok maximalizálják a BI piacképességét, és támogassák, hogy ezt a szanalási eszközt válasszák a szanalási tervekben.
25. Az intézményeknek értékelniük kell az átruházás hatókörébe tartozó átruházható eszközök, jogok és kötelezettségek kockázati profilját, és támogatást kell nyújtaniuk a szanalási hatóságok által arról készített értékeléshez, hogy ezek összeegyeztethetők-e a BI életképességével, amelynek célja a kritikus funkciók további ellátása. Végző soron az átruházás hatókörének kockázati profilja (beleértve a hitelkockázatokat, a piaci kockázatokat és a műközőési kockázatokat) nem veszélyeztetheti a BI életképességét az eladási folyamat előtt.
26. Amennyiben a BI-t csak egyetlen intézmény támogatására tervezik, az intézménynek támogatnia kell a szanalási hatóságot az átruházási hatókör tőke- és likviditási pozíciójának kalibrálásában, biztosítva, hogy a kötelezettségek értéke – a 2014/59/EU irányelv 40. cikkének (3) bekezdésével összhangban – ne haladja meg a szanalás alatt álló intézménytől átruházott vagy más forrásból biztosított eszközök értékét, a szanalási hatóságnak pedig értékelnie kell az átruházás hatóköre által a BI tőke- és likviditási pozíciójára gyakorolt hatást. Hasonlóképpen, a BI kiegyensúlyozott likviditási pozíciójának biztosítása érdekében az eszközök lejáratil profiljának összhangban kell lennie a kötelezettségek lejáratilával, és különös figyelmet kell fordítani a kötelezettségek teljes kamatlábara, összevetve az eszközökhöz kapcsolódó teljes kamatlábal.
27. A szanalhatóság további javítása érdekében az intézményeknek támogatniuk kell a szanalási hatóságokat abban, hogy az ezen iránymutatások 22. bekezdésében meghatározott elvekhez hasonlóan értékeljék a hatókör lehetséges módosulásait, amelyek valószínűleg érintik az átruházásnak az ezen iránymutatások 13a). és 23–26. bekezdésében meghatározott hatókörét.

28. A szanálási hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy a szanálási stratégia szempontjából milyen feltételek mellett lenne szükséges és/vagy előnyös az intézménynek történő visszajuttatás. Ezt a megfontolást az átruházási hatókör egységének szintjén kell alkalmazni.
29. A szanálási hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a BI keretében megvalósítható-e a részesedések átadása.

4.1.3 Eszközkelkülönítési eszköz (AST)

30. Az intézményeknek a szanálási hatóságok által közölt információk alapján meg kell jelölniük a hatóságok számára azokat az eszközöket, jogokat és/vagy kötelezettségeket, amelyek megfelelnek a 2014/59/EU irányelv 42. cikkének (5) bekezdésében foglalt feltételeknek és az eszközkelkülönítési eszközről szóló EBH-iránymutatásokban⁶ meghatározott elveknek, annak vizsgálata érdekében, hogy a 2014/59/EU irányelv 12. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerint milyen mértékben alkalmazható az eszközkelkülönítési eszköz.
31. Az intézményeknek a szanálási hatóságok útmutatása alapján úgy kell meghatározniuk az átruházás hatókörébe bevonandó tételeket, hogy azok összhangban legyenek a szanálási vagyongazdálkodó társaság (AMC) szanálási hatóságok által meghatározott jellemzőivel. Hasonlóképpen a 2014/59/EU irányelv 42. cikke (5) bekezdésének c) pontjával összhangban a szanálási hatóságoknak értékelniük kell, hogy az átruházás szükséges-e a felszámolásból származó bevételek maximalizálásához, és ezért az AMC üzleti modelljét és exit stratégiáját nem szabad figyelmen kívül hagyni. A szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell különösen a következőket:
- az átruházás hatóköre összhangban legyen az AMC üzleti modelljével, ha az már létrejött, illetve fontolóra veszi a létrehozandó AMC üzleti modelljét. Az AMC-k kialakíthatók úgy, hogy egyetlen eszközre összpontosítsanak vagy egy földrajzi területre specializálódjanak;
  - különösen egy olyan AMC esetében, amely várhatóan különböző intézmények portfólióit és tevékenységeit veszi át, az átruházás hatóköre és az értékesítési stratégia között legyen koherencia, ami biztosítja a felszámolásból származó bevételek maximalizálását, ezáltal elkerüli az értékromlást, és méretgazdaságossági hatásokat vált ki;
  - az átruházás hatóköre a lehetséges mértékig tegye lehetővé, hogy az AMC elérje a kritikus méretet a méretgazdaságosság előnyeinek kihasználása érdekében. Ideális esetben a kritikus méret azon piac arányain belül marad, amelyen a szervezet működik;
  - az átruházás hatóköre olyan helyzetbe hozza az AMC-t, hogy ezen iránymutatások 32. bekezdésének megfelelően az értékelés időpontjában érvényes piaci értéknél magasabb hosszú távú értéket érjen el, ami azt jelenti, hogy a negatív hosszú távú kilátásokkal rendelkező portfóliókat körültekintően meg kell vizsgálni.

---

⁶ Az EBH iránymutatásai a 2014/59/EU irányelv 42. cikkének (14) bekezdése értelmében annak meghatározásáról, hogy az eszközök vagy kötelezettségek rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása mikor érinthet hátrányosan egy vagy több pénzügyi piacot (EBA/GL/2015/05).

32. A szanalási hatóságoknak meg kell határozniuk egy módszertant az intézmények számára az eszközelkülönítési eszköz keretében az AMC-hez rendelőndő átruházási hatókör olyan módon történő strukturálására, hogy a hatókör hosszú távú értéke meghaladja annak piaci értékét, annak érdekében, hogy elkerüljék az értékromlást, minimalizálják a szanalás költségeit, és megóvják az állami forrásokat (2014/59/EU irányelv 31. cikkének (2) bekezdése). A hosszú távú értéket a teljesítő portfóliók jelenlegi piaci értéke alapján lehet megbecsülni. Az értékvesztett vagy nemteljesítő portfóliók esetében azonban probléma merül fel, és ezekben az esetekben a hatóságoknak a rendelkezésre álló piaci elemzések alapján fel kell mérniük az érintett portfóliók és piacok javulásának kilátásait, fel kell használniuk a felügyeleti szervek értékelését, és fel kell mérniük a teljesítő eszközökkel való lehetséges összevonásokat (a különböző egységek összevonása ezen iránymutatások 15. bekezdése szerint), hogy pozitívan befolyásolják az átruházás hatókörének általános profilját.
33. A szanalhatóság további javítása érdekében az intézményeknek támogatniuk kell a szanalási hatóságokat abban, hogy az ezen iránymutatások 22. bekezdésében foglaltak szerint értékeljék a hatókör lehetséges módosulásait, amelyek valószínűleg érintik az átruházás hatókörét.
34. A szanalási hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy a szanalási stratégia szempontjából milyen feltételek mellett lenne szükséges és/vagy előnyös az intézménynek történő visszajuttatás. Ezt a megfontolást az átruházási hatókör egységének szintjén kell alkalmazni.

4.2 A kapcsolódási pontok értékelése

35. Az EBH szanalhatósági iránymutatásainak 99–101. bekezdésében említett követelmény alátámasztása érdekében, továbbá ezen iránymutatások 13b) bekezdésében foglaltak szerint a csoport többi részétől való különválasztást követően az átruházási hatókör folytonosságának biztosítása céljából az intézményeknek ki kell tudniuk fejteni a szanalási hatóságok számára az EBH szanalhatósági iránymutatásainak 15., 16. és 44. bekezdésében foglalt információk azonosítását és a szanalási tervezést alátámasztó háttérelmézést. Az arányosságra is figyelemmel az intézményeknek különösen képesnek kell lenniük arra, hogy:
- funkcionális folyamatokra⁷ bontsák le a fő üzletágakat és a kritikus funkciókat, valamint a megfelelő szervezeti egységekhez rendeljék azokat;
  - értékeljék a szervezeti egységek szerepét és az általuk nyújtott szolgáltatásokat;
  - azonosítsák a szervezeti egységekben érintett megfelelő elemeket, például az eszközöket, a kötelezettségeket, a személyzetet, az erőforrásokat, a rendszereket és az alkalmazásokat.
36. Az intézményeknek fel kell hívniuk a szanalási hatóságok figyelmét azokra a lehetséges problémákra, amelyek akkor merülhetnek fel, amikor a szervezeti egységek elemeit elkülönítik az alapvető átruházási hatókör (első réteg) elemeitől (elkülöníthetőségi konfliktusok), vagy azért, mert azok nem helyettesíthetők könnyen annak okán, hogy további és aránytalan

---

⁷ A funkcionális folyamatok az üzletágakat támogató napi tevékenységekként határozhatók meg.

kockázatokkal járhatnak, vagy pedig azért, mert elkülönítésük a szanalási célok szempontjából nem lenne optimális. A lehetséges elkülöníthetőségi konfliktus azonosítása során figyelembe kell venni az ezen iránymutatás 37.–49. bekezdésében meghatározott elemeket, és a lehető legnagyobb mértékben fel kell használni a helyreállítási tervezés során végzett munkát. Az eredményeket be kell építeni az átruházási hatókör szanalási tervben rögzített meghatározásába és a szanalási stratégia megvalósíthatósági értékelésébe. A kapcsolódási pontok körétől és a különböző szanalási forgatókönyvektől függően a kapcsolódási pontok értékelése szakaszosan is történhet.

Pénzügyi kapcsolódási pontok

37. A szanalhatósági iránymutatások 100. bekezdésével összhangban az intézményeknek a szanalási hatóságok rendelkezésére kell bocsátania a 2014/59/EU irányelv 76–80. cikke által védett kapcsolatok azonosítását.

38. Annak érdekében, hogy i. elkerüljék a szükségtelen pénzügyi zavarokat, és biztosítsák az átruházás hatóköre által nyújtott pénzügyi szolgáltatások megbízhatóságát; illetve ii. visszaszorítsák a folytatandó tevékenységek finanszírozási instabilitását (beleértve a régi szervezetet is az AST keretében), az alapvető átruházási hatókört – amennyiben lehetséges, és ezen iránymutatások 41. bekezdésére is figyelemmel – a kapcsolódó pénzügyi kötelezettségekkel és védelmekkel együtt kell átruházni. Ezért a szanalási tervezés során azoknak az intézményeknek, amelyek szanalási terve átruházási stratégiákat tartalmaz:

- azonosítaniuk kell a mérlegen kívüli és a mérlegben kimutatott kitétségek és kötelezettségek közötti pénzügyi kapcsolatokat, és különösen az adott és kapott garanciákat (beleértve adott esetben a következőkre vonatkozó hivatkozásokat: hatály⁸, időtartam, határidő előtti felmondási jogok, az irányításban bekövetkezett változásra vonatkozó rendelkezések vagy a nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezések, valamint az alkalmazandó jog), megkülönböztetve egymástól a külső és a csoporton belüli garanciákat. A csoporton belüli garanciákat⁹ különösen meg kell vizsgálni annak értékelése érdekében, hogy azokat át kell-e ruházni vagy meg kell-e szüntetni, anélkül, hogy nemkívánatos károkat okoznának;
- azonosítaniuk kell azokat a fedezeti ügyleteket, amelyekre a fent említett védintézkedések már nem terjednek ki;
- azonosítaniuk kell a finanszírozás biztosításáért felelős szervezeti egységeket és azok szerződéses összefonódásait más egységekkel, figyelembe véve a készpénz be- és kiáramlását és a kiegyensúlyozó kapacitást;
- szükség esetén olyan mechanizmusokat kell kidolgozniuk, amelyek a szanalás során és azt követően biztosítják a meglévő megállapodások fenntartását, a szétválasztott egységek

⁸ Mint például a megerősítő levelek.

⁹ A vállalatcsoporton belüli garanciák ezen iránymutatások összefüggésében tágran értelmezve veszteségátruházási mechanizmusoknak tekintendők.

back-to-back tranzakcióinak folytonosságát és a szétválasztott egységek hozzáférését a devizákhoz.

Jogi kapcsolódási pontok

39. A szanalási hatóságok támogatása érdekében az intézményeknek azonosítaniuk kell az alapvető átruházási hatókör és az intézmény többi része közötti jogi kapcsolódási pontokat, többek között – de nem kizárólagosan – az alábbiakat:

- a. Szervezetközi szinten: i. szervezetek közötti tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok; ii. adózási kapcsolatok; iii. adott esetben a többi együttműködő taggal szembeni kötelezettségek; iv. jogi kapcsolat a szervezetek és a szolidaritási mechanizmusok vagy intézményvédelmi rendszerek (IPS) között; v. kizáró klauzulával rendelkező releváns szerződések, például közös vállalkozás vagy egyéb partnerségek, például biztosítótársaságokkal.
- b. A szervezeti egység szintjén: szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodás alapján fennálló vagy nem fennálló szolgáltatási kötelezettségekből, munkavállalói szerződésekből és kollektív szerződésből¹⁰ eredő jogi kapcsolódási pontok, valamint az egyes egységek eszközeihez és kötelezettségeihez kapcsolódó szerződéses rendelkezésekből eredő jogi kapcsolódási pontok.

40. Az intézményeknek azonosítaniuk kell a fent említett elemekkel kapcsolatos lehetséges elkülöníthetőségi konfliktusokat, és át kell adniuk a szanalási hatóságoknak minden szükséges információt a következő elemek tisztázása érdekében:

(i) az átruházási hatókör meghatározásának lehetséges következményei az intézmény tulajdonosi szerkezetére és a vevő függetlenségére nézve;

(ii) hogy az átruházási hatókör második rétegét lehet-e úgy strukturálni, hogy az adózási okokból ne vezessen szükségtelen veszteségekhez;

(iii) hogy folytatni kell-e az együttműködési megállapodásokat, és azok előnyök lehetnek-e az átruházás hatóköre szempontjából;

(iv) hogy az intézményvédelmi rendszerben, társulásban vagy hasonló szolidaritási megállapodásokban meglévő tagság továbbra is folytatható-e az átruházási hatókörre vonatkozóan, valamint az átruházási hatókörrel összefüggő lehetséges kapcsolódó kötelezettségekre vonatkozóan, adott esetben értékelve azt is, hogy az intézményvédelmi rendszerre/társulásra vonatkozó mentességek (például az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében és 49. cikkének (3) bekezdésében előírt mentességek) folytatódhatnak-e vagy megszűnnek a szanalás során, és ez milyen következményekkel járna;

---

¹⁰ A vállalkozások átruházásáról szóló 2001/23/EK irányelv (TUPE) 5. cikkének (1) bekezdése és a 2014/59/EU irányelv 34. cikkének (4) bekezdése értelmében a munkavállalói szerződések automatikus átruházása nem feltétlenül érvényesül az áthidaló intézményt, a vagyonértékesítési eszközt vagy az eszközelkülönítést alkalmazó átruházás esetén.

(v) hogy a jogviták lehetséges kockázatai (beleértve a szanálási hatóságok iránymutatása alatt végzett szanálási intézkedésből eredő jogviták kockázatait is) befolyásolják-e, és ha igen, milyen mértékben befolyásolják az átruházás hatókörét.

41. A szanálási hatóságoknak fel kell mérniük, hogy a 2014/59/EU irányelv 64. cikkének (1) bekezdése szerinti, a szerződések módosítására vagy felmondására vonatkozó hatáskörök milyen mértékben alkalmazhatók az átruházási hatókör második rétegének jobb meghatározása és a szükségtelen kapcsolódási pontok megszüntetése érdekében.

Működési kapcsolódási pontok

42. Az intézményeknek a teljes munkaidős egyenértékeknek (FTE-k) az átruházási hatókör elemeihez való hozzárendelése mellett (lásd ezen iránymutatások 35. bekezdését) információt kell szolgáltatniuk az átruházás hatókörébe tartozó tevékenységek elvégzéséhez szükséges szakértelemről is. Végző soron a személyzet helyettesíthetőségének értékeléséhez és az elkülöníthetőségi konfliktusok mérsékléséhez a szakértelem fog alapul szolgálni.

Üzleti kapcsolódási pontok

43. Az intézményeknek azonosítaniuk kell az üzleti kapcsolódási pontokat, például minden olyan szervezeti egységeken átívelő kapcsolatot, amikor egy üzletágat több szervezeti egységen keresztül működtetnek, vagy amelynek bevételei különböző szervezeti egységek által végzett tevékenységekből származnak, beleértve a szinergiákat vagy a több tevékenységben érintett ügyfeleket.

44. A szanálási hatóságoknak az üzleti kapcsolódási pontok fényében meg kell vizsgálniuk az átruházási hatókör meghatározásának módszertanát annak érdekében, hogy i. az AMC-re átruházandó hatókör ne befolyásolja hátrányosan a szanálás alatt álló intézménynél maradó, folytatni kívánt üzleti tevékenység (beleértve a kritikus funkciókat és a fő üzletágakat) reputációját; ii. vagy hogy egyes egységek a szanálás alá vont intézménynél hagyása ne károsítsa a potenciális vevő(k)re vagy a BI-re átruházott üzleti tevékenység (beleértve a kritikus funkciókat és a fő üzletágakat) reputációját.

4.3 A határokon átnyúló szempontok értékelése

45. Az intézményeknek kérésre tájékoztatniuk kell a szanálási hatóságokat az átruházás hatókörébe tartozó eszközök, tételek, üzleti tevékenységek és szervezetek tekintetében irányadó jogról és nemzeti sajátosságokról.

46. Az intézményeknek, az átruházás hatókörébe való tartozás esetén, illetve kérésre, meg kell jelölniük azokat a tételeket, amelyek csak ugyanazon tagállamon belül ruházhatók át, és azonosítaniuk kell a lehetséges megoldási lehetőségeket.

47. A 2014/59/EU irányelv 67. cikkének és az (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 30. cikkének való megfelelés érdekében a szanálási hatóságoknak a szanálási tervezési szakaszban meg kell vitatniuk a harmadik ország hatóságaival az átruházási hatáskörök gyakorlásának lehetőségét a harmadik ország joga által szabályozott tételek tekintetében. Az egyeztetés eredménye alapján a szanálási hatóságnak fel kell mérnie, hogy az alábbi lehetőségek megvalósíthatók-e:

- (i) a harmadik ország hatósága elismeri a szanálási hatóság átruházási hatásköreit;
- (ii) a harmadik ország hatósága nem ismeri el a szanálási hatóság átruházási hatásköreit, de nem emel kifogást a szanálás alá vont szervezet által jóváhagyott átruházás ellen;
- (iii) az átruházás a szanálás során csak jelentős költségek és idő ráfordításával lehetséges.

48. Annak érdekében, hogy támogassák a szanálási hatóságokat az előző bekezdés szerinti értékelésükben, az intézményeknek az átruházási hatókör elemeinek jogi jellemzői alapján elemezniük kell az alábbiak megvalósíthatóságát/hitelességét, és erről tájékoztatniuk kell a szanálási hatóságokat:

- a szanálás alá vont intézmény által aláírt megerősítő megállapodás, amely elismeri a vásárló (a vevő, az áthidaló intézmény vagy a szanálási vagyongazdálkodó) részére történő átruházást, és amely tanúsítja az átruházást a szanálási hatóság által meghatározott feltételek szerint (a 2014/59/EU irányelv 67. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban);
- a szanálhatóságot biztosító rendelkezések a szerződésekben, amelyek célja, hogy elismerjék azt, és tájékoztassák a szerződő felet arról, hogy a szerződés tekintetében szanálási hatásköröket gyakorolhatnak (a 2014/59/EU irányelv 67. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban);
- a harmadik ország joga által szabályozott tételek átruházása egy ad hoc szervezetre (például egy különleges célú gazdasági egységre) a hazai irányadó jog szerint, és a szervezet tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak átruházása az átruházás hatókörének részeként.

49. Az intézményeknek fel kell hívniuk a hatóságok figyelmét minden olyan esetre, amikor harmadik ország joga előírja az említett intézmények számára, hogy támogassák leányvállalatukat, aminek értelmében a harmadik országgal kapcsolatos tételleket be kell vonni az átruházás hatókörébe.

5. Operatív átruházás

---

50. Az átruházás hatókörének meghatározása csak az egyik lépése az átruházási eszköz végrehajtásának. Az átruházási stratégiákra vonatkozó szanálhatósági értékelés egyik kulcsfontosságú eleme az operatív átruházás előkészítése. E tekintetben a szanálási hatóságoknak és az intézményeknek mechanizmusokat kell életbe léptetniük, hogy előkészítsék az átruházás 4. szakaszban meghatározott hatókörének értékesítését, és ebben az értelemben:

- a. A szanálási hatóságoknak ki kell dolgozniuk egy eladási folyamatot (5.1.1. szakasz) az SoB támogatása céljából, és további előkészítő intézkedéseket (5.1.2. szakasz) kell megvizsgálniuk az átruházási eszközök végrehajtásának támogatása érdekében.
- b. Mind az intézményeknek, mind a szanálási hatóságoknak képességeket kell kifejlesztenie a 4.2 szakasz alapján azonosított elkülöníthetőségi konfliktusok megoldása és az átruházás időben történő végrehajtása érdekében (5.2. szakasz).
- c. Az intézményeknek folyamatokat kell kialakítaniuk az átruházás működési következményeinek kezelése érdekében, és be kell mutatniuk a szanálási hatóságok előtt, hogy ezek a folyamatok mennyire megbízhatóak (5.3. szakasz).

51. Amennyiben a szanálási stratégiában előírt szanálási eszköz az AST és a BI, a szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell a 2014/59/EU irányelv 42. cikke szerinti szanálási vagyonkezelő és a 2014/59/EU irányelv 41. cikke szerinti áthidaló intézmény megfelelő határidőn belüli felállításához szükséges eljárásokkal.

5.1 Az eladás előkészítése

5.1.1 Az eladási folyamat előkészítése

52. A szanálási hatóságoknak a szanálási tervekben vagy az azokat alátámasztó dokumentációban meg kell határozniuk, hogyan tudják gördülékenyen és a lehető legátláthatóbb módon végrehajtani az 50.a. bekezdésben említett eladási folyamatot.

53. Az SoB mint szanálási eszköz megvalósíthatóságának/hitelességének biztosítása érdekében a szanálási hatóságnak az intézmények támogatásával előre meg kell határozni az azon kritériumok listáját, amelyeknek a potenciális vevőknek az átruházási hatókör jellemzői alapján és a meglévő piaci szereplők jellemzőire, valamint a külső tényezőkre (például a piaci koncentrációval kapcsolatos szabályozási megfontolásokra, az engedélyek és jóváhagyások szükségességére, valamint a piacra lépés esetleges akadályaira) tekintettel várhatóan meg kell felelniük. A szanálási hatóságoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy felhasználják a felügyeleti szervek rendelkezésére álló és a helyreállítási tervekben szereplő információkat.

54. Bár az eladási stratégia az átruházási hatókör (intézmény- és helyzetspecifikus) meghatározásától függ, a szanalási hatóságoknak olyan eladási folyamatot kell kidolgozniuk, amely figyelembe veszi legalább az alábbi elemeket:

- az eladási folyamat időbeli ütemezése: ütemterv mérföldkövekkel és teljesítendő feladatokkal;
- az operatív részfolyamatok meghatározása és a feladatok egyértelmű kiosztása a különböző csoportok és szakértők között, ideértve a szanalási hatóságokat, az intézményeket, a hatáskörrel rendelkező hatóságokat és valamennyi érintett szereplőt, összhangban a 56. és 57. bekezdéssel;
- a csoportok és testületek összetétele és szerepe;
- az eladási keretrendszer és az értékesítési folyamatot támogató dokumentáció (ideértve többek között – de nem kizárólagosan – a szerződési feltételeket, a titoktartási megállapodást és az egyéb jogi dokumentumokat, az ajánlattevők rendelkezésére álló sablonokat, az ajánlatok értékelő lapjait, a kritériumlistát, a külső tanácsadóknak szóló közbeszerzési dokumentumokat és megbízásokat, valamint a médiakommunikáció sablonjait);
- bizalmas kommunikációs csatorna (csatornák), kommunikációs terv(ek) és információk, adatok és jelentések.

55. Amikor a 2014/59/EU irányelv 10. cikke (7) bekezdésének d) és j) pontjával összhangban meghatározzák az időbeli ütemezést, a szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük az átruházások szempontjából releváns különböző mérföldköveket, és különösen a szanalási tervezés referencia-időpontját¹¹, az értékelés időpontját¹², a szanalás időpontját¹³ és az átruházás időpontját (időpontjait).

56. A szanalási hatóságoknak azonosítaniuk kell azokat a jóváhagyásokat vagy hozzájárulásokat, amelyek nem esnek a 2014/59/EU irányelv 63. cikkének (2) bekezdésében említett kivételek körébe, és gondoskodniuk kell róla, hogy az eladási folyamat kitérjen ezekre. Ezek közé tartozhat az Európai Bizottság európai léptékű összefonódásra vonatkozó jóváhagyása a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelettel¹⁴ (uniós összefonódás-ellenőrzési szabályok – EUMR) összhangban. A szanalási hatóságoknak fontolóra kell venniük a piaci hatóságokkal és az eladási folyamatba

---

¹¹ A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően a hitelintézetek és befektetési vállalkozások szanalási terveihez történő adatszolgáltatáshoz kapcsolódó eljárásokra, valamint egységes formanyomtatványokra és táblákra vonatkozó végrehajtás-technikai standardok meghatározásáról és az (EU) 2016/1066 bizottsági végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1624 bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 277, 2018.11.7., 1–6. o.) 5. cikkének megfelelően.

¹² Ahogy azt az EBH szanalási célú értékelésről szóló kézikönyve (az EBH értékelési kézikönyve) bemutatja.

¹³ Az (EU) 2018/345 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 1. cikkének j) pontjában meghatározottak szerint.

¹⁴ A Tanács 139/2004/EK rendelete (2004. január 20.) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL L 24., 2004.1.29., 1–22. o.).

várhatóan beavatkozó egyéb hatóságokkal folytatandó együttműködést. A más hatóságokkal folytatandó együttműködésnek időben meg kell történnie, és nem vezethet ahhoz, hogy az értékesítés ütemezése a szanálhatóság szempontjából ne legyen megfelelő.

57. Határokon átnyúló tevékenységű csoportok, határokon átnyúló átruházási hatókör vagy határokon átnyúló ügyletek esetében a szanálási hatóságoknak adott esetben meg kell vitatniuk értékesítési keretrendszerüket más szanálási hatóságokkal és hatáskörrel rendelkező hatóságokkal annak érdekében, hogy megállapodjanak a feladatok kiosztásáról, az információcseréről és az időbeli ütemezésről, továbbá hogy rendszeresen frissítsék az értékesítési keretrendszert, valamint hogy biztosítsák a bizalmas kommunikációs csatornák meglétét. Az egyeztetésekre sor kerülhet például a szanálási kollégiumokban, ha léteznek ilyen testületek, vagy a válságkezelési csoportokban (globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében), illetve eseti és kevésbé formális alapon.
58. A szanálási hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy eladási folyamatuk legalább két forgatókönyv szerint alkalmazható legyen: a 2014/59/EU irányelv 39. cikke szerinti értékesítési folyamatot követő eladás (amely „stratégiai SoB-nek” minősíthető) és a 2014/59/EU irányelv 39. cikkének (3) bekezdése szerinti, értékesítési folyamat nélküli eladás (amely „gyorsított SoB-nek” minősíthető).
59. A szanálási hatóságnak fel kell készülnie arra, hogy a lehető leghamarabb, de legkésőbb addig az időpontig, amikor egy intézményt fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné váló intézménynak (FOLTF) nyilvánítanak, elvégezze az értékesítési folyamat megvalósíthatóságának értékelését a vagyonértékesítési eszköz hatékonyságáról szóló EBH-iránymutatásoknak¹⁵ megfelelően.
60. Az eladási folyamatnak biztosítania kell a gyorsított SoB gördülékeny végrehajtását a szanálási hétvége alatt. Ennek érdekében a szanálási hatóságnak képesnek kell lennie arra, hogy (például a piacfigyelő tevékenységek elvégzésén, a naprakész releváns piaci adatokhoz való, meglévő hozzáféréseken vagy a kérdésben szakértői támogatás igénylését lehetővé tevő meglévő eljárásokon keresztül) a FOLTF időpontjában fennálló piaci feltételekkel és az átruházási hatókörrel összhangban ezen iránymutatások 19. bekezdése alapján aktualizálja a potenciális vevők által teljesítendő kritériumok listáját és a potenciális vevők előre meghatározott listáját. A szanálási hatóságnak a lehető legkorábban fel kell mérnie a gyorsított SoB lehetséges következményeit a tiltott állami támogatásra vonatkozó szabályok tükrében, és biztosítania kell a gyorsított értékesítés olyan módon történő végrehajtását, amely minimalizálja ezeket a következményeket¹⁶.
61. Stratégiai SoB esetében a szanálási hatóságoknak képeseknek kell lenniük aktualizálni a potenciális vevők által teljesítendő kritériumok listáját ezen iránymutatás 4.1. szakasza és 19. bekezdése alapján. Az eladási folyamatnak biztosítania kell a stratégiai SoB gördülékeny

¹⁵ Az EBH iránymutatásai a 2014/59/EU irányelv 39. cikkének (4) bekezdése értelmében azon tényszerű körülményekről, amelyek lényegi veszélyt jelentenek a pénzügyi stabilitásra, valamint a vagyonértékesítési eszköz hatékonyságához kapcsolódó elemekről (EBA/GL/2015/04).

¹⁶ Az EBH 2015_2339. sz. végleges Q&A dokumentumával összhangban.

végrehajtását, garantálva a nyílt, átlátható és megkülönböztetésmentes értékesítési folyamatot (értékesítési követelmények), amelynek célja az eladási ár maximalizálása és az esetleges összeférhetlenségek feltárása. Az említett kritériumok közé kell, hogy tartozzon többféle mutató, amelyek a potenciális vevők pénzügyi, jogi és működési erejére vonatkoznak; a mutatóknak kapcsolódniuk kell az átruházás hatóköréhez, és nem alakíthatók ki úgy, hogy előnyben részesítsék az előzetesen meghatározott potenciális vevőket. A szanálási hatóság megkövetelhet olyan terveket, amelyek meghatározzák az átruházási hatókör potenciális vevő általi integrálásának folyamatát, és bemutatják a szükséges képességeket.

62. A szanálási hatóságoknak fel kell készülniük arra, hogy az eladási folyamat keretében vagy az értékesítési folyamat delegálása céljából külső támogatást kérjenek (beleértve a tanácsadókat, jogi tanácsadókat vagy könyvvizsgálókat). A szanálási hatóságra háruló felelősség nem ruházható át, és a szanálási hatóságnak eljárást kell kidolgoznia a külső tanácsadók előre meghatározott kritériumok szerinti, meghatározott megbízás keretében történő kiválasztására és kinevezésére, továbbá az ellenőrzésükre és közreműködésük felülvizsgálatára, az összeférhetlenség kiküszöbölésére, valamint a titoktartás szavatolására. A megbízásban világosan meg kell határozni többek között a célkitűzéseket és a teljesítendő eredményeket, az elvárt szakértelmet és erőforrásokat, az időbeli ütemezést, illetve a díjakat.

5.1.2 Belső elkülönítés

63. A 2014/59/EU irányelv mellékletének C. szakaszában említett szanálhatósági értékelés a következőkre épül: az intézmény jogi és vállalati struktúrájának értékelése (a 2014/59/EU irányelv melléklete C. szakaszának 2. pontja), e struktúra összetettségének, illetve az üzletágak és a csoporthoz tartozó szervezetek egymáshoz rendelésével kapcsolatos nehézségeknek az értékelése (a 2014/59/EU irányelv melléklete C. szakaszának 16. pontja), valamint e struktúra és a választott szanálási eszköz(ök) összeegyeztethetőségének értékelése (a 2014/59/EU irányelv melléklete C. szakaszának 21. pontja). Ezért a szanálási hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy miként lehet a legjobban felkészülni az AST-re, tekintettel arra, hogy az átruházás hatókörének számos eleme nem feltétlenül egy jogalanyon vagy egy üzletágon belül található, és szükség esetén – továbbá a 2014/59/EU irányelv 17. cikke szerinti hatáskörök sérelme nélkül – elő kell mozdítaniuk a portfóliók szétválasztását, mégpedig a következők révén:
- a. megkövetelik az intézményektől, hogy rendelkezzenek olyan szabálykönyvekkel (lásd a 75. bekezdést), amelyek meghatározzák, hogyan tudják az értékcsökkenést elszenvedett eszközöket¹⁷ egy üzletágba vagy egy jogi személybe elkülöníteni, amikor a szanálási stratégiában az AST-t veszik fontolóra, és amikor az AST-re alkalmas portfóliók szét vannak szóródva a csoporton belül;

---

¹⁷ Ezen iránymutatások alkalmazásában az értékcsökkenést elszenvedett eszközök a 2014/59/EU irányelv (59) preambulumbekkezdésében említett értékvesztett vagy alulteljesítő eszközök.

- b. értékelik, hogy a 2014/59/EU irányelv melléklete A. szakaszának 14. pontja szerinti helyreállítási intézkedési lehetőségek hogyan támogathatják az értékcsökkenést elszenvedett eszközök elkülönítését a csoport többi részétől.

64. Amikor az intézményektől azt kérik, hogy mutassák be, hogyan tudják elkülöníteni az értékcsökkenést elszenvedett eszközöket, akkor azoknak ki kell fejteniük, hogy intézkedéseik hogyan fogják:

- elősegíteni azokat a diagnosztikai gyakorlatokat, amelyeket az EBH azon tesztekéről, vizsgálatokról vagy eljárásokról szóló iránymutatásai¹⁸ említenek, amelyek támogató intézkedéseket vonhatnak maguk után, mivel az értékcsökkenést elszenvedett eszközök többsége egy erre a célra létrehozott üzleti egységben lenne központosítva;
- lehetővé tenni a szerződéses akadályoknak, az értékcsökkenést elszenvedett eszközökhöz kapcsolódó jogi követelményeknek és az átruházás egyéb akadályainak megfelelő azonosítását;
- biztosítani az értékcsökkenést elszenvedett eszközök könnyebb értékelését (és következésképpen az az értékcsökkenést nem elszenvedett üzletágak könnyebb értékelését a kiegészítő szanalási eszköz kiválasztásának támogatása érdekében);
- magas szintű szakértelmet biztosítani az üzleti egységen belül az értékcsökkenést elszenvedett eszközök kezeléséhez;
- elvezetni egy olyan, erre a célra rendelt adatkészlet kidolgozásához, amely az értékcsökkenést elszenvedett eszközökkel kapcsolatos biztosítékokat és jogokat érintő kérdésekre terjed ki;
- bemutatni az ezekhez a tételekhez szükséges konkrét szolgáltatásokat, és megkezdeni a kezelésükhöz szükséges intézkedések végrehajtását;
- elvezetni a szükséges erőforrások (beleértve a pénzügyi vagy személyzeti erőforrásokat is) elkülönítéséhez, amelyeket így később a szanalás időpontjában könnyebben át lehet ruházni, különösen a szolgáltatási megállapodások segítségével.

65. Adott esetben az intézményeknek azt is be kell mutatniuk, hogy ezen iránymutatások 48. bekezdésének megfelelően képesek jogalanyokat létrehozni.

---

¹⁸ Az EBH iránymutatásai azon tesztek, vizsgálatok vagy eljárások típusairól, amelyek a bankok helyreállításáról és szanalásáról szóló irányelv 32. cikke (4) bekezdése d) pontjának iii. alpontja szerinti támogató intézkedéseket vonhatnak maguk után (EBA/GL/2014/09).

5.2 A gördülékeny elkülönítést biztosító mechanizmusok

5.2.1 Jogi szempontok

66. A 2014/59/EU irányelv 67. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban az intézményeknek adott esetben fel kell mérniük, hogy egy harmadik ország joga által szabályozott szerződésre ténylegesen milyen mértékben alkalmazandó valamely uniós tagállam joga, valamint értékelniük kell a szanálási hatáskörök hatékony alkalmazását¹⁹.
67. Az intézményeknek fel kell mérniük, hogy a 2014/59/EU irányelv szerinti mentességgel nem érintett értesítések és jóváhagyások elkerülése érdekében milyen mértékben lehet módosítani a szerződéses jellemzőket.
68. Az intézményeknek támogatniuk kell a szanálási hatóságokat a meghatározott átruházási hatókör átruházásával járó, az alapszabályban vagy a jogi formában bekövetkező változások azonosításában, mivel előfordulhat, hogy egy szervezet a jelenlegi jogi formájában nem ruházható át egy más jogi formájú vevőre, illetve az alapszabályban ezzel ütköző rendelkezések szerepelhetnek. A szanálási tervben e problémák időben történő kezelése érdekében meg kell határozni a folyamatot és a szükséges intézkedéseket.

5.2.2 Pénzügyi szempontok

69. Ha az átruházás hatókörének folytonossága szükségessé teszi a devizákhoz való hozzáférést vagy a back-to-back tranzakciók folytonosságát, ahogy arra az EBH szanálhatósági iránymutatásainak 69. bekezdésében említett értékelés is rámutat, az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a szanálási hatóság elvárásaival összhangban olyan mechanizmusok legyenek érvényben, amelyek biztosítják ezt a folytonosságot. Például előzetes megállapodást lehetne megfogalmazni a megfelelő banki szolgáltatásokról annak biztosítása érdekében, hogy az átruházási hatókört szükség esetén továbbra is a szükséges pénznemekben lehessen kiszolgálni. A 2014/59/EU irányelv értelmében a meglévő megállapodások szintén átruházhatók.
70. Az intézményeknek támogatniuk kell a szanálási hatóságokat abban, hogy meghatározzák a szolidaritási mechanizmusok (központi szervvel rendelkező intézmények) vagy bármely meglévő intézményvédelmi rendszer szerepét az átruházási eszköz végrehajtásában, valamint, hogy biztosítsák a gyors elkülönítést és a szanálhatóságot.

5.2.3 Működési szempontok

71. Olyan részleges átruházás esetén, amikor vagy különböző vevőkre (például egy AMC és egy BI) ruházzák át az eszközöket, vagy egy vevőre, de a szanálás alá vont intézményt nem számolják

---

¹⁹ A vonatkozó eszközök, jogok és/vagy kötelezettségek jogi átruházását alátámasztó harmadik országbeli szerződésektől már elvárható, hogy kifejezetten rendelkezzenek a szanálhatóságot biztosító jellemzőkről, továbbá elismerjék azt, és tájékoztassák a szerződő felet arról, hogy a szerződés tekintetében a 2014/59/EU irányelv alapján a jogok vagy kötelezettségek felfüggesztésére vagy korlátozására vonatkozó szanálási hatáskörök („jogfelfüggesztő hatáskörök”) gyakorolhatók.

fel (például a hitelezői feltőkésítés és az AST kombinálása esetén), a 2014/59/EU irányelv 64. cikke (1) bekezdésének d) pontjában szabályozott hatáskör nem feltétlenül elegendő az összes szolgáltatáshoz való hozzáférés fenntartásához. Ezért az intézményeknek tájékoztatniuk kell a szanálási hatóságokat arról a lehetőségről, hogy a szolgáltatóval kötött szerződésbe háromoldalú hozzáférési rendelkezéseket foglaljanak bele.

72. *[Megosztott szolgáltatásokat nyújtó vállalat]* A szanálási hatóságoknak értékelniük kell, hogy a jelenlegi szolgáltatásnyújtási modell befolyásolja-e az átruházási hatókör elkülöníthetőségét, és fontolóra kell venniük az EBH szanálhatósági iránymutatásainak 34. bekezdésében meghatározott intézkedések érvényesítését.

73. *[FMI készenléti tervek]* Az EBH szanálhatósági iránymutatásainak 4.1.2. szakaszában (és különösen az 50. bekezdésében) említett iránymutatáson túlmenően az intézményeknek:

- értékelniük kell, hogy a szükséges FMI-hozzáféréseket hogyan fogják átadni annak a szervezetnek, amelynek célja a kritikus funkció/fő üzletág folytonosságának fenntartása, és/vagy hogyan lehet közvetett hozzáférést létrehozni. Amennyiben a szanálás alá vont intézmény felszámolás alá kerül (a 2014/59/EU irányelv 37. cikkének (6) bekezdése szerinti átruházási eszköz alkalmazását követően), vagy az AMC esetében, az FMI-hozzáférés korlátozható. Ezért a tevékenységet tovább folytató szervezeten keresztül közvetett hozzáférést kell biztosítani, és e célból intézkedéseket kell hozni, beleértve azt is, hogy a tevékenységet folytató szervezet megtartja a szanálás alatt álló intézmény vállalatazonosító kódját (BIC), valamint kapcsolódási és kommunikációs szolgáltatásait.
- értékelniük kell a meglévő átállási mechanizmusokat, a gyorsított FMI-hozzáférés kérelmezésének folyamatait, illetve a meghatalmazás megadásának lehetőségeit annak érdekében, hogy az átruházás hatóköre tekintetében fenntartsák az FMI-hozzáférés folytonosságát.
- A szanálási hatóságok kérésére értékelniük kell az átruházásnak az intézmény által az FMI-k és/vagy más felek számára nyújtott szolgáltatásokra gyakorolt hatását.

5.3 A járulékos folyamatok végrehajtása

74. Az átruházás hatókörének eladása az eladási folyamat előkészítésén túl további intézkedéseket igényel, és/vagy olyan járulékos hatásokat vált ki, amelyeket kezelni kell, és amelyekre fel kell készülni annak érdekében, hogy mind az intézmény, mind a szanálási hatóság részéről biztosítsák a gördülékeny átruházást.

Az átruházás végrehajtása szempontjából az intézmény számára releváns sajátos szempontok

75. Az intézményeknek belső folyamatokat és előkészítő intézkedéseket kell kidolgozniuk annak érdekében, hogy az átruházás végrehajtása hiteles és megvalósítható legyen. Az említett

folyamatok magukban foglalják az irányítási szabályokat, beleértve a felelősségi köröknek, a jelentési útvonalaknak és a bizottságok szerepének egyértelmű megjelölését, valamint az eljárási és érvényesítési lépések meghatározását, a kommunikáció felépítését és a folyamatokat irányító megfelelő vezetői információs rendszerek (MIS) leírását, továbbá a harmadik felektől bekérendő szükséges további információkat. Az említett folyamatokat a szanalási hatóságok kérésére egy külön szabálykönyvben kell összefoglalni, és a folyamatok működőképességének biztosítása érdekében szimulációkat (dry-run) kell végezni. Az alábbiakban meghatározott elemeket be kell építeni a szabályozandó folyamatok listájába.

76. *[Mérleg kiigazítása]* Az átruházást összekapcsolják a tőkeinstrumentumok leírásával és átalakításával (WDCCI), illetve összekapcsolhatják a hitelezői feltőkésítéssel. Az SoB-hez az szükséges, hogy az üzleti tevékenység piacképes legyen. Az intézményeknek eljárásokat kell kidolgozniuk a számviteli kiigazítások végrehajtására, nevezetesen annak érdekében, hogy a veszteségeket időben, még az átruházás előtt kimutassák, hogy azokat ne hárítsák át a tevékenységet tovább folytató szervezetre.
77. Amennyiben a szanalás alá vont intézmények folytatják a tevékenységüket, képesnek kell lenniük arra, hogy támogassák a szanalás utáni mérleg elkészítését, amely az előre egyeztetett számviteli standardok szerint számolja el az átruházási hatókör kivezetését és annak bevételeit. Az ilyen mérlegeket a szanalást megelőző szakaszban nem kell folyamatosan frissíteni, de az intézményeknek bizonyítaniuk kell, hogy a szanalási hatóságok által az intézmények közreműködésével meghatározott átruházási hatókörnek megfelelő szanalás utáni mérleget gyorsan a szanalási hatóságok rendelkezésére tudják bocsátani.
78. *[Jogi felülvizsgálat]* Az intézményeknek jogi felülvizsgálatot kell végezniük az átruházás hatókörével kapcsolatos szerződésekről, alátámasztva a 40. bekezdésben említett értékelést. A szerződések jogi felülvizsgálatában a következőket kell kiemelni:
- az átruházás megtámadását lehetővé tevő szerződéses feltételek, amelyeket a szanalási hatóság a 2014/59/EU irányelv 64. cikke alapján módosíthat vagy nem tud módosítani, és amelyek jogi kötelezettséget írnak elő (beleértve az ügyfelek vagy hatóságok konkrét tájékoztatását, a jóváhagyást vagy a nyilvántartási követelményeket) átruházás esetén vagy az átruházás érdekében;
  - a meglévő többszörös biztosítéknyújtás (amikor egy ügyfél ugyanazt a biztosítékot nyújtotta különböző szerződésekhez);
  - az alkalmazandó különleges nemzeti szabályozás, például a fedezett kötvényekre vonatkozó szabályozás, amely bizonyos feltételeket szabhat az átruházásra vonatkozóan (lásd ezen iránymutatások 4.3. szakaszát);
  - a folyamatban lévő jogviták és azok a szerződéses rendelkezések, amelyek a szanalás során vagy azt követően jogvitákat eredményezhetnek.

79. *[Az átruházási hatókör végrehajtása]* Az intézményeknek eljárást kell kidolgozniuk az átruházási hatókör meghatározására szolgáló, a szanalási hatóság által megállapított módszertan végrehajtására, továbbá azonosítaniuk és teljesíteniük kell a kapcsolódó adminisztratív és jogi kötelezettségeket (például a nyilvántartásba vételt).
80. *[Az adózási következmények azonosítása]* Az intézménynek azonosítania kell és meg kell becsülnie az átruházás összes adózási következményét, és ennek megfelelően tájékoztatnia kell a szanalási hatóságot. A részesedés- vagy eszközátruházás adózási kérdéseket vehet fel.
81. *[A szolgáltatás folytonossága]* Az intézményeknek olyan átállási terveket kell belefoglalniuk az átruházási szabálykönyveikbe, amelyek – egyéb intézkedések mellett – meghatározzák azokat a folyamatokat, amelyek biztosítják az EBH szanalhatósági iránymutatásainak 22. bekezdése szerinti átmeneti szolgáltatási megállapodások (TSA-k) vagy szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások (SLA-k) kérésre történő elkészítését, az FMI-szolgáltatások folytonosságát szolgáló mechanizmusok végrehajtását, valamint a szanalási hatóságok elvárásaival összhangban a régi szervezetre alkalmazandó átmeneti szabályozásokat.
82. *[Üzleti terv]* Az intézményeknek a szanalási hatóságok kérésére időben el kell készíteniük és be kell nyújtaniuk az üzleti terveket, illetve a többi hasonló dokumentumot. A SoB keretein belül végrehajtott részesedés-átadás esetén az átruházási hatókör értékesítéséhez az adatok széles körén kívül valószínűleg üzleti tervre is szükség lesz. Az említett üzleti terv tartalmával kapcsolatos elvárásokat a szanalási hatósággal közösen kell meghatározni.

Az átruházás végrehajtása szempontjából a hatóság számára releváns sajátos szempontok

83. A szanalási hatóságoknak folyamatokat kell meghatározniuk, hogy a szanalás során gördülékenyen tudják végrehajtani az átruházást, és meghatározzák különösen az alábbiakat:
- a 2014/59/EU irányelv 63. és 64. cikke szerinti hatáskörök alkalmazásának módozatai és a kapcsolódó döntéshozatali eljárás;
  - az átruházási hatókör kiigazításainak elvégzése, különösen a végső értékelési jelentést követően, hogy biztosítsák az intézménynek történő esetleges visszajuttatást a szanalás során;
  - egyéb országspecifikus kötelezettségek.

5.4 MIS-képességek

84. Az intézményeknek képesnek kell lenniük időben és pontosan tájékoztatni a szanalási hatóságokat, hogy azok megalapozott döntéseket hozhassanak a szanalás előtt, alatt és után. Az intézményeknek megfelelő vezetői információs rendszerekkel (MIS) és technológiai infrastruktúrával kell rendelkezniük annak érdekében, hogy a 2014/59/EU irányelv 11. cikkével összhangban időben végre tudják hajtani a szanalási stratégiát.

85. Az arányosság elvével összhangban és az ezen iránymutatások 75. bekezdésben említett folyamatok támogatása érdekében az intézményeknek a szanalási hatóságok kérésére képesnek kell lenniük részletes információkat nyújtani az átruházási hatókör elemeiről, valamint frissíteni az átruházáshoz szükséges adatokat; azzal, hogy az információk utolsó frissítésének dátuma (cut-off date) és a szanalás időpontja között a lehető legkevesebb időnek kell eltelnie. A részletezettség szintjének lehetővé kell tennie, hogy az átruházott tételeket a megmaradt tételektől elkülönítve értékeljék, és hogy a szanalási hatóság dönthessen az elkülönítés és az átruházás részleteiről, valamint, hogy az átruházással érintett tételeket a nemzeti jogba átültető jogszabályban előírtaknak megfelelően azonosítsák.

Az alapvető átruházási hatókör azonosítására szolgáló információk

86. Az intézményeknek az egyes tételek (kötelezettségek, eszközök és jogok) szintjén információkkal kell támogatniuk az átruházás hatókörének meghatározását, beleértve az alábbiakat:

- a kritikus funkciók és a fő üzletágak feltérképezése az egyes tételek tekintetében;
- a tételek besorolása (például az eszközök/kötelezettségek típusa; a szerződő félre vonatkozó információk és a biztosíték típusa);
- eszközminőségi és kockázati mutatók (például teljesítő/nemteljesítő hitelek, kockázattal súlyozott eszközökre és a biztosítékra vonatkozó információk, magas minőségű likvid eszköz);
- jogi szempontok (beleértve az irányadó jogot és a 2014/59/EU irányelv szerinti átruházási hatáskör elismerését, valamint a vonatkozó eszköz átruházhatóságának esetleges szerződéses akadályait);
- számviteli információk (például nettó eszközérték, mérlegen kívüli összeg és a hitelvesztések fedezetére képzett céltartalék összege), amennyiben ezek relevánsak.

87. A szanalási hatóságoknak a 2014/59/EU irányelvben támogatott arányosság elvével összhangban az előző bekezdés kiegészítéseként ki kell dolgozniuk az átruházásra vonatkozó adatokkal és a vizsgált átruházási eszközökkel kapcsolatos elvárásokat.

88. Az AST esetében az intézményeknek ki kell alakítaniuk a szanalási hatóság által meghatározott diagnosztikai gyakorlat elvégzéséhez szükséges képességeket, összhangban az EBH azon tesztekéről, vizsgálatokról vagy eljárásokról szóló iránymutatásaiban meghatározott elvekkel, amelyek támogató intézkedéseket vonhatnak maguk után²⁰.

---

²⁰ EBA/GL/2014/09.

A kapcsolódási pontok értékelésére szolgáló adatok

89. Az intézményeknek ezen iránymutatások 4.2. szakaszával összhangban képesnek kell lenniük azonosítani az alábbiakat is:

- a 2014/59/EU irányelv 76–80. cikke által védett kapcsolódási pontok – beleértve a nettósítási és ellentételezési megállapodások feltérképezését, valamint a biztosított kötelezettségek és a kapcsolódó biztosítékok feltérképezését is;
- a 2014/59/EU irányelv által nem kifejezetten védett kapcsolódási pontok – mint például az eszközök hozzárendelése szerződéses azonosítókhoz az ugyanazon szerződés hatálya alá tartozó tételek azonosítása érdekében, valamint a különböző jogalanyok közötti kapcsolatok, például megerősítő levelek;
- gazdasági és üzleti kapcsolatok – mint például a fedezeti ügyletekre és ügyfélkapcsolatokra vonatkozó információk; vagy
- jogviták kockázata.

A vagyonértékesítési eszközre vonatkozó különös iránymutatás

90. Az intézményeknek az átruházási szabálykönyvekben ki kell fejteniük, hogyan tudnak gyorsan létrehozni egy olyan virtuális adatszobát, amely elegendő információt tartalmaz az átruházás hatókörének vevők általi átvilágításához és a szanalási hatóság értékesítési eljárásával kapcsolatos elvárások teljesítéséhez.

91. Az intézményeknek ki kell dolgozniuk az üzleti tervek elkészítését támogató intézkedéseket, amelyeket esetlegesen meg kellhet osztani az átruházással érintett portfólióra és a régi intézményben maradó portfólióra vonatkozó terv között.

A működés folytonosságát biztosító vezetői információs rendszer (MIS)

92. Az intézményeknek be kell mutatniuk, hogy az átruházás operatív végrehajtását támogató elkülönítés hogyan valósítható meg gyorsan a bank rendszereiben, biztosítva a MIS-képességek folytonosságát mind a régi, mind pedig az átvevő szervezet számára (mint például a számviteli tételek szétválasztása), amikor azt a szanalási stratégia előíranyozza, és összhangban van ezen iránymutatások 81. bekezdésével²¹.

Egyéb MIS-képességek

93. A MIS-nek kellően rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az átruházott hatókör szanalás utáni módosítását (ismételt átruházás). Ezeknek a kiigazításoknak például teljes mértékben meg kell jelenniük a vezetői beszámolóban.

---

²¹ Valamint összhangban a 2014/59/EU irányelv melléklete C. szakaszának 11. pontjával.